

да етана неявиа, и остави .Любима много сму-
щенъ, Онъ ся обходи нѣколко време толко
разумно що-то перстень-агъ не го ободи со
всѣмъ. За това бяше ся облагополучилъ, що-
то на име Любимъ, ся приложи нему и име
Благополучный. Слѣдъ мало време отиде на
ловъ, и като не найде да улови нищо, уско-
рби ся превосходно. Аbie ся усѣти че оный
перстень му стискаше мало нещо перста: но
понеже не го бодеше, не даде вниманіе. Като
влѣзе въ своя-та стая (одая), притечесе у предъ
ему негово-то кученце, то скачеше и показ-
ваше какъ желае да му ся порадва, но той,
бѣгай, рече не имамъ охота да приѣмнемъ
твон-те ласкателства. Окаянно-то кученце,
кое не разумѣ нищо, тегляше го за дреха-та
за да го побуди да му даде поне единъ по-
гладъ. Тогда Любимъ ся разгнѣва и го удари
силно: но абие перстень-агъ го убоди като
единъ трень. Любимъ ся удиви, и сѣдна по-
ленъ отъ срамъ въ единъ рогъ на стая-та, и си
думаше въ себе си. Сѣкамъ че орисница-та ми
ся присмива: какво зло сторихъ като ударихъ
едно животно кое мя убезпокоюваше? каква
полза убо имамъ като самъ господарь вели-